

Dosarul nr. 3ra-1051/23
2-21120514-01-3ra-24102023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – Ig. Barbacaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Negru E. Palanciuc, I. Dutca

ÎNCHEIERE

05 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Maliovanîi Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Maliovanîi Ghennadii împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, persoana terță Ciciug Artur privind anularea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 11 august 2021, Ghennadii Maliovanîi a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, solicitând anularea ordinului nr. 1031 ef din 12.07.2021 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare și încasarea cheltuielilor de judecată, sub forma cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, acest ordin de sancționare contestat este unul ilegal, deoarece nu i s-a acordat suficient timp pentru a pregăti apărarea în cadrul lucrărilor din cadrul comisiei disciplinare. Astfel, imediat după ieșirea din concediu, a fost citat pentru data de 08.07.2021. În aceeași zi a contactat avocatul Marcel Moraru. Solicitând termen pentru a face cunoștință cu ancheta de serviciu, însă președintele comisiei - domnul Alexandru Adam, le-a acordat termen doar pînă pe data de 12.07.2021, fapt ceea ce contravine standardelor naționale și internaționale în materie de acordarea termenului rezonabil pentru pregătirea unei cauze, chiar și la etapa administrativă prejudiciară. Or, ordinul contestat a fost emis cu încălcarea dreptului la apărare, prevăzut de art. 6 din CEDO și art. 26 din Constituție.

A relatat că, la data de 09.07.2021, împreună cu avocatul său au solicitat să fie înregistrată audio ședința, însă a fost refuzat neîntemeiat. Chiar și așa, a fost de acord să continue ședința doar cu condiția să i se acorde un proces verbal al ședinței respective. Până la înaintarea prezentei acțiuni nu a primit o copie a procesului verbal respectiv, iar cu unele materiale nu a reușit să facă cunoștință integral, deoarece avocatul imediat după aceste ședințe a plecat în concediu și încă nu a revenit.

Prin urmare, înaintează prezenta acțiune cu posibilitatea de a fi completată în modul corespunzător cu temeuri suplimentare de fapt și de drept, după ce i se va acorda mai multe înscrisuri solicitate, iar avocatul se va întoarce din concediu de odihnă anual.

A mai invocat reclamantul că, comisia a eșuat în a demonstra că dânsul a încălcat careva norme imperative ale legii, în cadrul incidentului expus în cadrul lucrărilor, nu s-a demonstrat exact care este în sine încălcarea și în genere cât timp a petrecut în localul cu pricina, nu s-a probat și alte aspecte expuse în ancheta de serviciu, acestea având doar un caracter declarativ. În opinia reclamantului este straniu că i s-a refuzat audierea mai multor martori, fapt care urmează a fi demonstrat suplimentar după prezentarea dosarului administrativ. Sunt aspecte evidente de tendențiozitate a factorilor de decizie ai ANP, care prin această anchetă încearcă să-l denigreze, acțiuni ce continuă încă din anul 2019. După prezentarea dosarului administrativ urmează să prezinte înscrisuri suplimentare în vederea pregătirii dosarului pentru dezbateri judiciare.

A susținut că prevederile normative care stau la baza aplicării sancțiunii disciplinare sunt prea generale și formale pentru a încadra pretinsa abatere drept faptă care ar avea un nivel de gravitate proporțional sancțiunii aplicate. Astfel, sesizează o incompatibilitate crasă între acțiunile sale și temeiurile legale de sancționare, ceea ce denotă un formalism al procedurilor administrative ale pârâtului. La etapa examinării faptelor reclamantului în cadrul Comisiei Disciplinare, atestă aceeași încălcare a dreptului la informare cu privire la materiale, cu privire la drepturile și obligațiile în cadrul comisiei, aspecte ce nu au fost date citire în cadrul ședinței din 12.07.2021.

Reclamantul a constatat la materialele anchetei de serviciu, lipsa suportului factologic, care ar proba săvârșirea cu vinovăție a cărorva fapte ilegale, or nu există formulări asupra formei vinovăției, legăturii cauzale a celor imputate cu consecințele acestei fapte, toate relatările celor responsabili fiind reduse la o simplitate banală care nu denotă altceva decât tendențiozitatea pârâtului în a sancționa reclamantul. Mai mult, gradul de vinovăție în genere, nu este demonstrat, cu atât mai mult prin prisma temeiului imputat stipulat din Legea nr. 300/2017.

A notat că, potrivit pct. 42 din Ordinul cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare, aprobat prin Ordinul MJ nr. 593 din 28.11.2018, la individualizarea sancțiunii disciplinare aplicabile, comisia de disciplină ține cont de: 1) cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare; 2) împrejurările în care aceasta a fost săvârșită; 3) gradul de vinovăție; 4) gravitatea și consecințele abaterii disciplinare; 5) conduita funcționarului public cu statut special cercetat; 6) existența

unei sancțiuni disciplinare aplicate funcționarului public cu statut special cercetat, termenul de acțiune al căreia nu a fost stins în condițiile legii.

A invocat că, dacă de realizat o scanare a acestor criterii prin cele invocate în ancheta de serviciu și, respectiv, în ordinele de sancționare, se constată o discrepanță între aceste elemente și o inconsecvență în partea ce ține de corelarea temeiurilor de drept puse la baza sancțiunii disciplinare cu însăși faptele care s-au petrecut. Spre exemplu, pe lângă lipsa gradului vinovăției lipsește caracterizarea gravității consecințelor abaterii disciplinare, or aceasta joacă un rol important în stabilirea rezonabilității sancțiunii care urmează a fi aplicată.

Potrivit prevederilor art. 91 alin. (2) din Legea nr. 300/2017, sancțiunea disciplinară se aplică în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la data constatării abaterii disciplinare, fără ca termenul respectiv să curgă în perioada în care funcționarul public cu statut special se află în concediu medical sau în concediu de odihnă anual plătit, dar nu mai târziu de șase luni de la data comiterii faptei. Data constatării abaterii disciplinare se consideră data aprobării de către angajator a încheierii privind finalizarea anchetei de serviciu.

Astfel, circumstanțele cumulative expuse supra, demonstrează asupra caracterului ilegal al aplicării sancțiunii disciplinare, care este una disproporționată în raport cu lipsa abaterii disciplinare a reclamantului. Reieșind din temeiurile și argumentele nominalizate supra, constată reclamantul cu certitudine ilegalitatea ordinului de sancționare și corespunzător consideră legale și întemeiate cerințele privind anularea acestuia. Or, conform normei de drept enunțate și în situația în care, angajatorul a încălcat vădit procedura de inițiere a anchetei de serviciu, modalitatea organizării și desfășurării anchetei de serviciu, termenii de aplicare a sancțiunii disciplinare, totodată eronat a încadrat juridic faptele reclamantului, consideră întemeiată cerința privind anularea ordinului contestat.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea și s-a anulat Ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 1031 ef din 12.07.2021 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Ghennadii Maliovanî”. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 04 mai 2022, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel înaintată de Administrația Națională a Penitenciarelor, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2022 și emisă o nouă decizie prin care, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Ghennadii Maliovanî împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, persoană terță Artur Cociug cu privire la anularea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, argumentele invocate de către intimat și reținute de instanța de fond precum că, în cadrul anchetei de serviciu au fost admise încălcări de procedură și anume a fost încălcat dreptul la apărare a intimatului și a fost încălcat termenul de procedură, sunt neîntemeiate, or potrivit

materialelor cauzei se atestă cu certitudine că, Ghennadii Maliovanîi a luat cunoștință cu conținutul materialelor anchetei de serviciu la data de 13.05.2021 și prin urmare avea suficient timp de a-și pregăti apărarea.

Cu referire la argumentul precum că a fost încălcat termenul de efectuare a anchetei de serviciu, instanța de apel l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 12.03.2021, fiind prelungit termenului de desfășurare a anchetei de serviciu cu 30 de zile, fapt aprobat de persoana competentă prin rezoluție, iar actul administrativ individual defavorabil – Ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 1031 ef „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Ghennadii Maliovanîi” a fost emis la data de 12.07.2021.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că, din probatoriul dosarului rezultă că în cadrul anchetei de serviciu, au fost acumulate mai multe probe și anume declarațiile angajaților vizați în ancheta de serviciu, cât și altor angajați. Mai mult ca atât, reclamantul /intimat nici nu obiectează la faptele descrise ca fiind o încălcare a disciplinei de muncă, dar își are propria sa viziune la cele întâmplate. Codul administrativ reglementează aplicarea dreptului discreționar. Or, autoritatea publică posedă o marjă discreționară, în conformitate cu prevederile art. 137 din Codul administrativ, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este evident că prima instanță, examinând cauza, greșit a concluzionat despre necesitatea admiterii acțiunii în contestare depusă de Ghennadii Maliovanîi.

Or, actele administrative individuale contestate – Ordinul nr. 1031 ef din 12.07.2021, privind aplicarea sancțiunii disciplinare corespund cerințelor de legalitate, dreptul discreționar al autorității publice fiind exercitat cu respectarea prevederilor art. 137 din Codul administrativ, actele administrative contestate fiind motivate, concluzia Administrației Naționale a Penitenciarelor de a-l recunoaște vinovat pe Ghennadii Maliovanîi de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 62 lit.e) și k) ale Legii nr. 300 din 21.12.2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, pct. 53 din Capitolul V a Regulamentului intern al Penitenciarului nr. 18 - Brănești, aprobat ordinul nr. 63 din 23.09.2020; pct. 7 spct. 1), 7), 11), 16) prevăzute de Codul deontologic al funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobat prin Ord. MJ nr. 19 din 21.01.2019, ceea ce potrivit art. 87 lit. o) din Legea 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare și de a-i aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară sub formă de retrogradarea într-o funcție inferioară, dar nu mai jos de nivelul de bază corespunzător gradului special deținut, fiind fortificată inclusiv de actele anexate la materialele cauzei și a dosarului administrativ.

Instanța de apel a constatat că prin acțiunile sale, Ghennadii Maliovanîi, a ignorat prevederile Ordinului ministrului justiției nr. 20/2021, cu privire la instituirea regimului special în cadrul sistemului administrației penitenciare (fila 29-30, vol. II). Or, conducătorul instituției are responsabilitatea generală de a se asigura că sunt întreprinse toate măsurile de prevenire pentru a minimiza răspândirea infecției atât în rândul personalului, cât și a deținuților. Această responsabilitate rezultă din faptul că instituțiile penitenciare constituie un mediu mai vulnerabil de răspândire a

infecției COVID-19, datorită concentrației ridicate a numărului de persoane într-un spațiu relativ restrâns.

Prin urmare s-a stabilit că argumentele lui Ghennadii Maliovanii despre lipsa motivării actului administrativ, sunt declarative, deoarece Ordinul nr. 1031 ef din 12.07.2021 privind aplicarea sancțiunii disciplinare corespunde normelor legale care reglementează forma și conținutul unei astfel de hotărâri.

Astfel, în speță nu se regăsesc careva temeiuri legale pentru a dispune anularea actului administrativ, acesta fiind emis cu respectarea competenței, de către autoritatea publică emitentă fiind respectate normele legale care reglementează procedura soluționării cauzei disciplinare și a stabilit aplicarea corectă a normelor materiale. Or, la adoptarea actelor administrative în privința intimatului, Administrația Națională a Penitenciarelor și-a exercitat dreptul discreționar corect, a luat în considerare toate faptele relevante speței, a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

La 18 august 2023 Maliovanii Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, a depus recurs nemotivat, iar la data de 15 noiembrie 2023 a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, este eronată concluzia instanței de apel precum că: „ancheta de serviciu în privința intimatului Ghennadii Maliovanii a fost efectuată în conformitate cu normele legale”. Or în conținutul raportului din 09.04.2021, prin care a fost solicitată prelungirea termenului de desfășurare a anchetei de serviciu, înregistrat cu nr. 18 din 12.02.2021, nu se conține rezoluția persoanei competente privind dispunerea prelungirii termenului. Respectiv, concluzia instanței de apel precum că: „ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 12.03.2021, fiind prelungit termenul de desfășurare a anchetei de serviciu cu 30 de zile, fapt aprobat de persoana competentă prin rezoluție, iar actul administrativ defavorabil a fost emis la data de 12.07.2021” - contravine direct probatoriului administrat la dosar.

A mai invocat că, în cadrul anchetei de serviciu, reclamantului nu i s-a explicat dreptul de a fi reprezentat de către un avocat, contrar prevederilor pct. 19 din Instrucțiune, iar la materialele anchetei de serviciu nu se regăsește nici un înscris care ar reflecta drepturile și obligațiile reclamantului, precum și posibilitatea de recuzare a responsabililor, precum și dreptul de a fi reprezentat de către un avocat.

A susținut că o altă apreciere vădit nerezonabilă a probelor de către instanța de apel tine de constatarea vinovăției intimatului Maliovanii Ghennadii în faptele pentru care se susținea că există o dovadă fermă și, anume înregistrarea video, însă asemenea probă nu este conținută în dosarul administrativ.

A notat că, în conținutul Ordinului Nr. 1031 ef din 12.07.2021 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Maliovanii Ghennadii este indicat expres: „în cadrul cercetărilor anchetei de serviciu s-a intrat direct în posesia videoului unde se vede clar prezența a mai multor angajați ai Penitenciarului nr.18 - Brănești” - asemenea dovadă nu există, nefiind conținută nici în borderoul dosarului administrativ.

Prin urmare, constată recurentul lipsa la materialele anchetei de serviciu a suportului factologic, care ar proba săvârșirea cu vinovăție a cărorva fapte ilegale, or nu există formulări asupra formei vinovăției, legăturii cauzale a celor imputate cu consecințele acestei fapte, toate relatările celor responsabili fiind reduse la o simplitate banală care nu denotă altceva decât tendențiozitatea pârâtului de a concedia reclamantul.

Consideră recurentul că în prezenta cauză, instanța de apel nu a efectuat o examinare multiaspectuală a argumentelor și probelor prezentate de către părți și conținute în dosarul administrativ, rezumându-se exclusiv la transpunerea în decizia contestată a argumentelor apelantului.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul depus de Maliovanîi Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 26 iulie 2023. Astfel, la data de 18 august 2023 recurentul a depus cerere de recurs nemotivată.

Alineatul (2) al art. 245 din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 18 octombrie 2023 (f.d. 184).

La data de 15 noiembrie 2023, Maliovanî Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 182-189).

Astfel, recursul depus de Maliovanî Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, împotriva deciziei din 26 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Maliovanî Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus Maliovanî Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei și cererea de apel, care au fost analizate de către prima instanță și Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate corespunzător.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Maliovanî Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Maliovanî Ghennadii, reprezentat de avocata Irina Burac-Mihalachi, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc